

Posudek vedoucího diplomové práce

Vavřinec Vaněk

Gentrifikace Karlína z pohledu starousedlíků

Vavřinec Vaněk se ve své diplomové práci zabývá procesem gentrifikace, kterým v posledních dvou desetiletích prošla pražská čtvrť Karlín, přičemž si jako předmět svého zkoumání zvolil to, jak na tento proces hledí karlínští starousedlíci. Tuto volbu považuji za vhodnou, protože ve výzkumech o gentrifikaci ti, kdo jsou gentrifikací „postiženi“, nebývají tak často slyšet, a v tom lze vidět určitou „přidanou hodnotu“ diplomové práce.

Práce má klasické členění: úvod, teoretická část, empirická část s popisem výzkumu a analýzou dat a závěr. V teoretické části autor rozebírá gentrifikaci, různé její fáze, různé teorie gentrifikace, včetně jejích výzkumů v českém kontextu. Tuto část považuji za zdařilou, protože se autorovi podařilo za využití relevantní literatury poměrně přehledně a srozumitelně přiblížit teoretický koncept. Na něj dále v práci navazuje tím, že přibližuje i terén svého výzkumu – čtvrť Karlín, její historii a vývoj, přičemž i zde v rámci rešerše využívá relevantní literaturu.

Autor adekvátně zvolil kvalitativní výzkumnou strategii. V metodologické části popisuje svůj výzkum. Místy je jeho popis až příliš stručný a uvítal bych detailnější uvedení do autorova postupu. Například, když píše, že mu „někteří informátoři byli doporučeni známými“. Čí známí to byli? Byli to lidi s nimiž prováděl rozhovory? Jak a proč mu někoho doporučili? Byla to metoda sněhové koule? Více informací bych uvítal i o internetových zdrojích z nichž čerpal (sousedské facebookové stránky). Nicméně i tak autor ukázal, že si osvojil základy kvalitativního výzkumu.

V empirické části autor pak ukazuje, že výzkumem získal množství zajímavého materiálu, který i logicky utřídil. Empirická část začíná chronologicky tím, jak starousedlíci vnímali život v

Karlíně před povodněmi v roce 2002, které znamenaly zlom v životě čtvrti, jak vnímali samotné povodně a proměnu Karlína po nich. Načež se pak kapitola z chronologie překlápí do určité „kartografie“ současného Karlína. Autor tak sleduje nejen jak starousedlíci vnímají proměnu svého sousedství, ale zaměřuje se i na konkrétní místa v již gentrifikovaném Karlíně. Autor tak přináší zajímavý a barvitý popis Karlína očima starousedlíků, ale to bych právě trochu autorovy vytkl, že místy je to až příliš popisné. To se projevuje převahou přímých citací informátorů (jakkoli vhodně vybraných a s informační hodnotou) nad vlastním autorovým popisem a analýzou. O tu se autor pokouší a nelze říct, že by empirická část nebyla vůbec provázaná s teoretickou částí. Je, ale jen tak mimochodem. O tom, že to autor dokáže provázat a data analyzovat, ostatně svědčí závěr, kde to dělá, ale podobným způsobem to mohlo být diskutované i v empirické části a v závěru pak jen opakovaně shrnuté. V závěru se mi právě líbí, že autor dokázal svá zjištění provázat s teorií.

Co poněkud shazuje práci, tak jsou překlepy a chyby v textu, které jsou však stále ještě v únosné míře.

Autor vypracoval pěknou a poctivě empiricky provedenou diplomovou práci, v níž dokázal získat zajímavá empirická data, která se i vcelku dobře pokusil interpretovat skrze teorii. Autor prokázal, že si osvojil akademické dovednosti na magisterském stupni: pracovat s odborným textem a interpretovat jej, udělat design výzkumu a provést výzkum a získaná data utřídit, analyzovat a převést do textu, který je čtivý a i pro formální strážce splňuje nároky na diplomovou práci.

Proto ji doporučuji k obhajobě, hodnotím na pomezí výborně a velmi dobře v bodovém ohodnocení 15-16 bodů.

V Praze, 7. června 2020

Mgr. et Mgr. Arnošt Novák, Ph.D.